

۴۵۷۷

۶۱۵۷

دوره ششم - سال دوم

۱۳۸۰ - ۱۳۸۱

تاریخ چاپ // ۱۳۸۰

شماره ترتیب چاپ:

۱۰۶۳

شماره چاپ سابقه:

—

شماره دفتر ثبت:

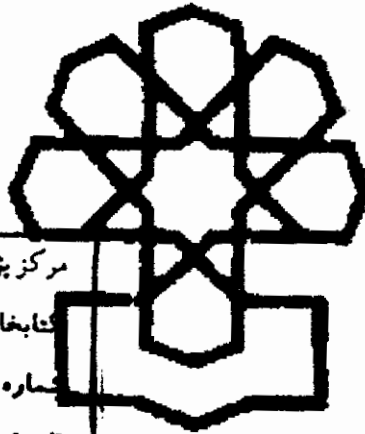
۲۰۶

گزارش کارشناسی درباره طرح:

اصلاح ماده ۷ قانون تأسیس سازمان تربیت بدنی

ایران مصوب ۱۳۵۰

مرکز پژوهشهای مجلس شورای اسلامی

کتابخانه و واحد اسناد و اطلاع رسانی فارابی

شماره: ۱۴۷۵۹

تاریخ: ۲۳ / ۱۲ / ۱۳۸۹

کمیسیون‌های ارجاعی - اجتماعی - فرهنگی

کد موضوعی: ۱۹۰

شماره مسلسل: ۶۳۷۷

معاونت پژوهشی
اسفند ۱۳۸۰

کار: دفتر بررسی‌های اقتصادی
دفتر مطالعات فرهنگی

اصلاح ماده ۷ قانون تأسیس سازمان تربیت بدنی

شماره مسلسل: ۶۳۷۷ کدموضوعی: ۱۹۰

۱. مقدمه

پیشینه قانونی طرح به قانون تأسیس سازمان تربیت بدنی برمی گردد که در ۱۳۵۰/۳/۲۳ به تصویب رسیده است و هدفش ایجاد هماهنگی در فعالیت های تربیت بدنی و تفریحات سالم کشور و تعیین خط مشی فعالیت های مزبور در شورایی مرکب از مسئولانی است که به نحوی با تربیت بدنی مرتبطند. طبیعی است که با تغییرات ساختار دولت و حذف و اضافه شدن سازمان هایی به دستگاه های دولتی، تغییر وضعیت و اعضای این شورا ضروری است.

۲. ایرادات وارد بر طرح

تشکیل شورای عالی تربیت بدنی که در قانون سازمان تربیت بدنی (مصوب ۱۳۵۰/۳/۲۳) به آن تصریح شده، نقایص قابل توجهی دارد که این نقایص در پیشنهاد جدید نیز همچنان مشهودند. اصولاً تشکیل شورای عالی به عنوان یک شورای سیاستگذار و تصمیم گیرنده باید متکی بر گروه های کارشناسی در قالب کمیسیون یا کمیته های اقماری باشد که در آنها درخصوص موارد در دست بررسی، کار کارشناسی صورت پذیرد. به عبارت روشن تر، تشکیل شورای عالی بدون کمیته های کارشناسی دارای جایگاه معتبر و پیش بینی شده در قانون، کاری ابر و ناقص و فاقد کارایی و اثربخشی است و مروری بر عملکرد شورای عالی ورزش این سخن را تأیید می کند.

پیشنهاد اصلاح ماده ۷ قانون سازمان تربیت بدنی در مورد ترکیب شورای عالی تربیت بدنی نیز مزیتی بر قانون مصوب سال ۱۳۵۰ ندارد؛ زیرا به صرف حضور چند تن از وزرا و رؤسای دستگاه ها، بدون در نظر گرفتن جایگاه تشکیلاتی و شرح وظایف مدون و مشخص و نیز دبیرخانه ای فعال که مسئولیت پیگیری و نظارت بر اجرای تصمیمات و مصوبات آن را

بر عهده داشته باشد، نمی توان تحول اساسی در شورای عالی تربیت بدنی را انتظار داشت. به علاوه، افزایش بیش از اندازه اعضای شورا منطقی به نظر نمی رسد. معمولاً در شورایی که ۱۷ عضو دارد، تصمیم گیری دشوار خواهد بود. به نظر می رسد اگر تعداد اعضا به ۷ تا ۹ نفر کاهش یابد، تصمیم گیری آسان تر صورت خواهد گرفت. لازم به ذکر است که هرچه تعداد اعضا و سازمان های ذی ربط زیادتر باشد مسلماً هماهنگی بین دستگاه ها بیش تر خواهد شد، ولی تجربه نشان می دهد که این امر تصمیم گیری ها را کند و بعضاً متوقف می کند.

۳. پیشنهادها

با توجه به مطالب مذکور پیشنهاد می شود:

الف) ترکیب پیشنهادی شورا به شرح زیر اصلاح شود:

۱. رئیس جمهور (ریاست شورای عالی تربیت بدنی)،
 ۲. رئیس سازمان تربیت بدنی (دبیر شورای عالی تربیت بدنی)،
 ۳. رئیس کمیته ملی المپیک،
 ۴. وزیر آموزش و پرورش،
 ۵. وزیر علوم، تحقیقات و فناوری،
 ۶. وزیر کشور،
 ۷. رئیس سازمان ملی جوانان،
 ۸. رئیس کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی (به عنوان عضو ناظر).
- ب) کمیته کارشناسی تربیت بدنی با ترکیب زیر و زیر نظر شورای عالی تربیت بدنی تشکیل شود:

۱. رئیس سازمان تربیت بدنی (رئیس کمیته)،
۲. معاونت فرهنگی آموزش سازمان تربیت بدنی (دبیر شورا)،
۳. معاونت ورزش و امور فدراسیون های سازمان تربیت بدنی،
۴. معاونت ورزش بانوان سازمان تربیت بدنی،
۵. دبیر کل کمیته های ملی المپیک،

۶. معاونت تربیت بدنی و تندرستی وزارت آموزش و پرورش،
 ۷. معاونت اجتماعی وزارت کشور،
 ۸. مدیر کل تربیت بدنی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری،
 ۹. معاون طرح و برنامه سازمان ملی جوانان،
 ۱۰. مسئول تربیت بدنی نیروهای مسلح،
 ۱۱. مدیر کل تربیت بدنی وزارت کار و امور اجتماعی،
 ۱۲. مدیر کل تربیت بدنی، فرهنگ و هنر و جوانان سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور.
 ۱۳. رئیس کمیته تربیت بدنی کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی.
 ۱۴. سه نفر کارشناس و صاحب‌نظر در حوزه تربیت بدنی و علوم ورزشی شامل:
 - رئیس دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه تهران،
 - رئیس دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی دانشگاه الزهراء(س)،
 - رئیس انجمن نویسندگان، خبرنگاران و عکاسان ورزشی،
 کمیته کارشناسی می‌تواند حسب مورد نسبت به ایجاد گروه‌های تخصصی اقدام کند.
- ج) دبیرخانه شورای عالی تربیت بدنی به شرح ذیل تشکیل می‌گردد:
- رئیس سازمان تربیت بدنی موظف است به منظور پیگیری و نظارت بر حسن اجرای تصمیمات و مصوبات شورای عالی تربیت بدنی، دبیرخانه شورای عالی تربیت بدنی را تشکیل دهد. مسئول دبیرخانه شورای عالی تربیت بدنی از سوی رئیس سازمان تربیت بدنی منصوب می‌شود.
- د) جلسات شورای عالی تربیت بدنی حداقل هر شش ماه یک بار و جلسات کمیته کارشناسی حداقل هر دو ماه یک بار تشکیل شود.
- تنظیم دستور جلسات و صورت‌جلسات شورای عالی تربیت بدنی و کمیته کارشناسی و پیگیری و نظارت بر حسن اجرای تصمیمات و مصوبات شورای عالی و کمیته کارشناسی برعهده دبیرخانه است. شرح وظایف شورا، کمیته کارشناسی و دبیرخانه شورای عالی در آیین‌نامه‌ای که به تصویب هیأت وزیران می‌رسد مشخص می‌شود.